

Uzasadnienie potrzeby pracy terapeutycznej z dzieckiem przewlekłe chorym

Każdej chorobie towarzyszy ból i cierpienie, na które słaba psychika dziecka nie jest w pełni odporna.

Choroba przewlekła, która jest swoistego rodzaju niepełnosprawnością, powoduje dodatkowo konieczność częstej hospitalizacji dziecka, co jeszcze bardziej obciąża jego psychikę.

Cierpienia fizyczne i związane z nimi cierpienia psychiczne są często przyczyną powstawania u dzieci (zwłaszcza tych bardziej wrażliwych) negatywnych stanów emocjonalnych (lęku, zniechęcenia, braku wiary w siebie, depresji), zaburzeń w zachowaniu (agresji, buntu); mają również wpływ na możliwości uczenia się dziecka – a więc mogą być przyczyną trudności w nauce i problemów w funkcjonowaniu dziecka w społeczności rówieśniczej.

Po zakończonej hospitalizacji, dziecko osłabione chorobą wraca do środowiska rodzinnego i środowiska szkoły macierzystej.

Często już świadomość tego powrotu (zwłaszcza, kiedy objawy choroby są widoczne) wywołuje u dzieci chorych niepokój, lęk, stany frustracyjne.

Rodzina i środowisko szkoły macierzystej winno być przygotowane na przyjęcie tego dziecka w swoje grono, mieć świadomość jego potrzeb i wymagań, a przede wszystkim chcieć i umieć mu pomóc. Dlatego też, w programie uwzględniono również pracę z rodzicami, nauczycielem i środowiskiem rówieśniczym szkoły macierzystej.